

یک واکسن برای چند بیماری

دکتر پرویز اهورانی
موسسه رازی

خلاصه:

میکرو ارگانیسم ها تک سلولهای حاوی یک مرکز ژنتیکی و یک ساختمان پرتوتیپی اطرافی می باشند. در سطح این اجرام ریزبینی (ویروس ها، باکتری ها و تک یاخته ها) ملکولهای وجود دارد که موجب شناسائی آنها بعنوان عامل بیگانه و متفاوت با سلولهای خودی نزد سیستم ایمنی بدن می شود. عکس العمل مناسب سیستم ایمنی بدن در مقابل ملکولهای سطحی عامل بیماری ایجاد پادتن خواهد بود. به کمک مهندسی ژنتیک می توان ژن مسئول ساخت ملکولهای آنتی ژن سطحی میکرو ارگانیسم های بیماری را استخراج و آن را در محل مناسب ژنتیکی میکرو ارگانیسم که قادر قدرت بیماری را برای بدن بوده و دارای محل ژنتیکی خالی و مناسب میباشد وارد نمود در نتیجه سلول جدید واجد ملکولهای سطحی تحریک کننده سیستم ایمنی بدن علیه عامل بیماری خواهد شد. اگر این عمل در آن واحد برای چند بیماری انجام پذیرد در آنصورت سلول جدید خاصیت تحریک کننده گی سیستم ایمنی بدن را علیه چند عامل بیماری پیدا خواهد نمود و بدین ترتیب می توان با یک واکسن بدن را چند بیماری ایمن نمود.

مقدمه:

بعد از موفقیتی که با استفاده از روش مهندسی ژنتیک در ساخت واکسن مخصوصاً علیه بیماری هپاتیت ویروسی B بدست آمد راه تازه ای در جهت تولید سایر واکسن ها با بهره گیری از کاربرد مهندسی ژنتیک گشوده شد. گرچه روش های پیشرفته و تکنولوژی نوین جایگزین روش های قدیمی و اولیه ساخت واکسن شده است ولی تا زمانیکه رویای دنبی بیماری های عفسونی تحقق یابد منزو فاصله ای موجود است. موسسات تحقیقاتی و شرکت های واکسن سازی در حال فعالیت هستند تا بتوانند با سهل ترین روش در کوتاه ترین مدت واکسن را آنگونه تهیه کنند که با یکبار تزریق قادر باشد سیستم ایمنی بدن را علیه عامل چند بیماری تحریک نموده و موجود توان مقاومت در مقابل ابتلاء به چند بیماری را کسب نماید.

بیماری آبله در انسان قبل از اینکه بی آمد واکسیناسیون عمومی ریشه کن شود یکی از بیماری های خطرناک بود. آنهایی که به بیماری دچار می شدند عوارضی شبیه به نیش پشه در پوستان ظاهر می شد. این برآمدگی های قرمز رنگ ظرف چند روز به پوستول تبدیل شده و چرکی می شد که سرانجام پس از پاره شدن فرو رفته نافی مانند کوچکی در جای آنها برروی پوست باقی می ماند. کوری یکی دیگر از عوارض نامطلوب این بیماری بی آمد ورم ملتدمه چشم و امامس پلکها بود. بین ۳-۱ نفر از هر ۸ نفر مبتلا باین بیماری تلف می شدند و آنهایی هم که از مرگ نجات می یافتند از کوری یا قیافه رشت رنج می برند. بدینجهت بود که مردم از ابتلاء به این بیماری وحشت زیادی داشتند.

واریولزیاسیون (Variolation) یعنی مالیدن چرکهای آبله روی پوست خراش دار اولین کاری بود که جهت

پیش گیری از بروز بیماری ابداع شد. با این کار افراد به بیماری خفیف تری دچار می شدند و خطر بیماری و مرگ و میر آن از $\frac{1}{50}$ به $\frac{3}{1000}$ کاهش می یافت. در سال ۱۷۹۶ ادوارد ژنر در انگلیس با مشاهده ابتلاء افراد شیردوش که گاوهای آبله ای را می دوشیدند به یک بیماری خفیف آبله و اینکه این افراد دیگر به بیماری حاد آبله دچار نمی شدند ابتکاری انجام داد و آن این بود که پسر بچه ۸ ساله را که قبل آبله نگرفته بود با تزریق مایع پوستول آبله دست یکنفر که آبله گاوی گرفته بود آلوه نمود و مشاهدات هیات ناظر تأثید کرد که کوک دک تزریق شده دچار هیچ گونه عکس العمل ناراحت کننده ای نشد. ژنر ۲۵ سال کوشش نمود تا جامعه پیشگوی را تشویق به بیرونی از روش خود بنماید. سرانجام در سال ۱۸۴۰ قانونی بصوری پارلمان انگلیس رسید که بر طبق آن واکسیناسیون در انگلیس اجباری شد. منشاء لغوی واکسیناسیون از لغت لاتین Vaccinia آبله گاوی می باشد. سالها بعد لوثی پاستور پیشنهاد کرد هر تزریقی که به قصد پیش گیری بیماری انجام می شود بافتخار نام ژنر واکسیناسیون نامیده شود.

میکرو ارگانیسم های عوامل بیماریها مانند ویروس ها، باکتریها و تک یاخته ها حاوی یک مرکز ژنتیکی و یک ساختمان پرتوتیپی در اطراف آن می باشند. در سطح این اجرام ریزبینی ملکولهای وجود دارد که موجب شناسائی آنها بعنوان عامل بیگانه و متفاوت با سلولهای بدن نزد سیستم ایمنی می شود که نتیجه آن ایجاد عکس العمل مناسب بوسیله سیستم ایمنی در مقابل این عوامل غفعونی می باشد. (ادوارد ژنر در زمان فعالیت خود نمی دانست که دقیقاً سیستم ایمنی بدن را در مقابل ویروس آبله تحریک نموده بود و بدینجهت ایمنی ایجاد شده بود) مروری بر سیستم ایمنی در بدن مشخص می سازد که سیستم ایمنی اختصاصی مورد نظر می باشد.

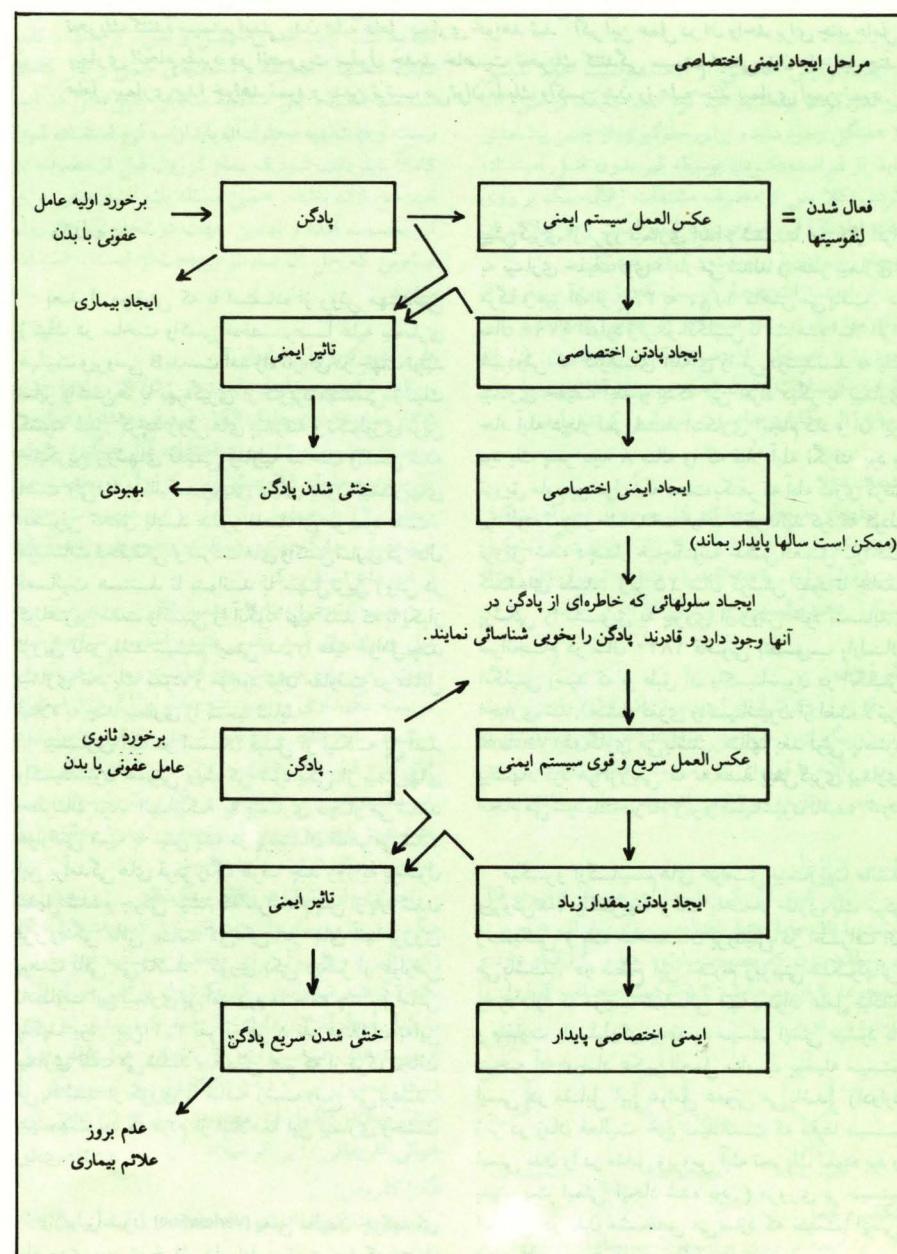
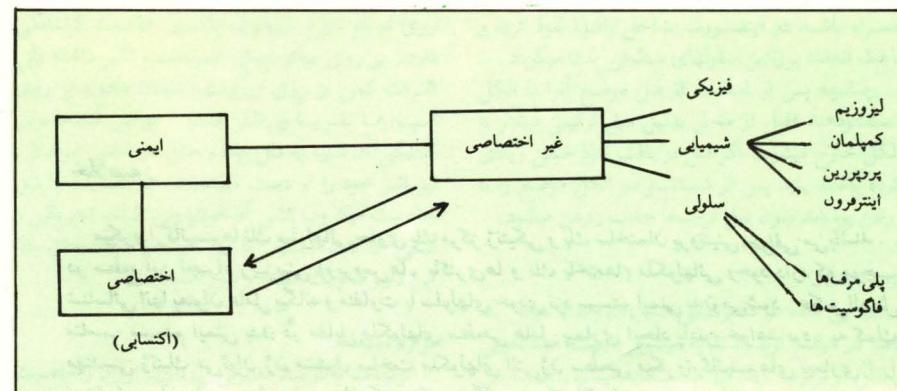
نحوه عکس العمل بدن و سیستم ایجاد اینمنی اختصاصی ان

جهت ایجاد اینمنی اختصاصی بایستی لنفوسيتهای کرچک که در دو گروه قرار دارند فعال شوند تشخیص لنفوسيتهای دو گروه از هم بوسیله رنگ آمیزی رایج و میکروسکپ عمومی میسر نبوده اما در مشاهده با میکروسکپ الکترونی آنها کاملاً از هم متمایز می‌باشند. دیواره خارجی در دو گروه لنفوسيت‌ها متفاوت بوده و وظیفه آنها یکسان نمی‌باشد.

بنابر آنچه که شرح داده شد اولین عکس العمل سیستم اینمنی اختصاصی ایمونوگلوبین‌های موجود در سطح لنفوسيت‌های B می‌باشد. این ایمونوگلوبین‌ها با شناسایی ملکولهای خارجی عوامل بیماری یا آنتی زن- به آنها متصل شده و موجب عکس العمل می‌شوند. این اتصال و تحریک لنفوسيت باعث تقسیم شده و در نهایت پلاسماسل‌ها مقدار زیادی ایمونوگلوبین اختصاصی علیه آنتی زن مورد نظر ترشح می‌کنند. این ایمونوگلوبین‌ها پادتن نامیده می‌شود. پادتن به پادگن متصل می‌شود و باعث خشی شدن و احتمالاً حذف آن می‌گردد، البته این کار عوامل دیگر دفعاتی بدن همانگونه که شرح داده شد نیز دخالت می‌نمایند. چنانچه میکروارگانیسم در داخل سلول‌های بدن جایگزین شود (ویروس‌ها) لنفوسيت‌های آنچه ایجاد اصلی دفاع را بعده می‌گیرند و پس از شناسایی سلول‌های آلوده که بوسیله وجود ملکولهای آنتی زن در سطح خود مشخص می‌باشند موجب از بین بردن آنها می‌شوند.

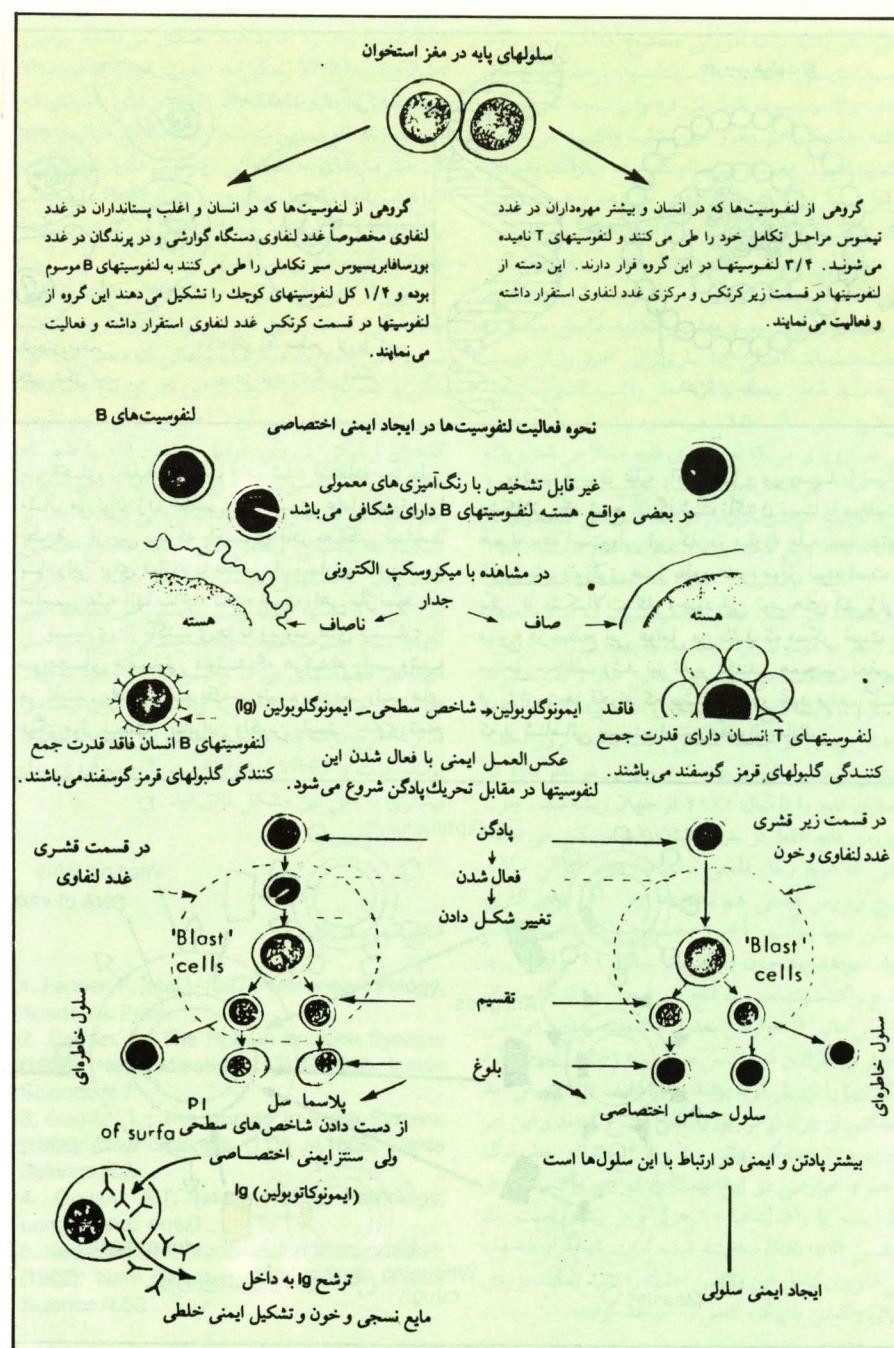
آلودگی با عوامل عفونی همیشه ایجاد بیماری نمی‌نماید و قدری که عامل عفونی وارد بدن شد مبارزه و مسابقه‌ای بین تکثیر میکروارگانیسم و تقسیم و شیمیائی سلول‌های سیستم اینمنی و مواد پروتئینی و شیمیائی مدافعان پدیدار می‌شود و اگر میکروارگانیسم در این مبارزه فاتح شود بیماری و عوارض آن مانند سرفه و اسهال و... بروز می‌نماید. چنانچه سیستم دفاعی بدن فاتح آید هیچ نشانی مشهود نخواهد بود. سرانجام بیماری چنانچه مرگ بباشد بهبودی و پاکسازی بدن بطور کامل یا نسی از عوامل عفونی و بجای ماندن پادتن او memory cells برای مقابله دربرابر تهاجم مجدد عوامل عفونی می‌باشد. این گونه اینمنی را Natural active immunity می‌نامند که با اینمنی اکتسابی که از طریق شیر و آغوز و تزریق سرم اسب اینمن حاصل شود متفاوت دارد. بهر حال با واکسیناسیون در بدن، اینمنی پاددار ایجاد می‌شود.

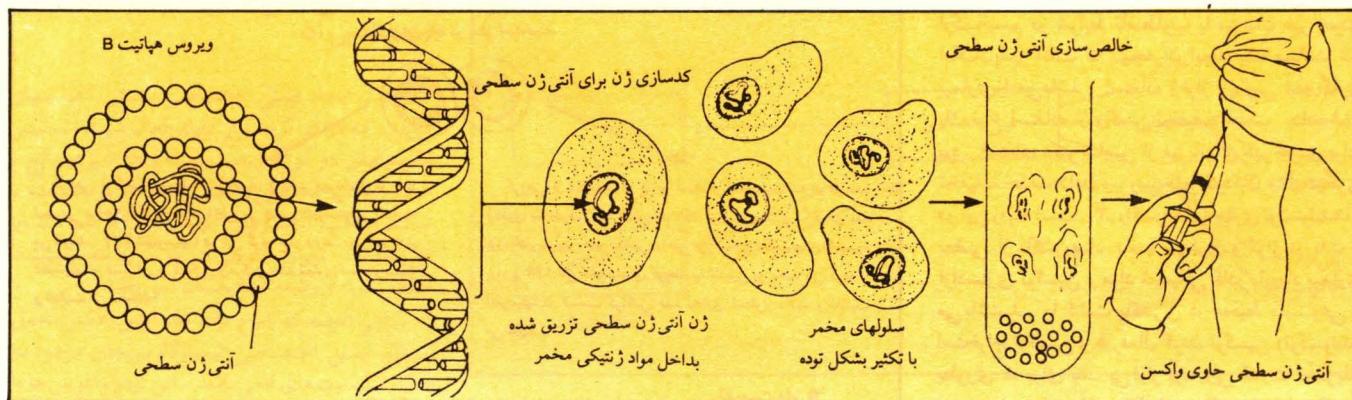
واکسن‌ها معمولاً در سه گروه می‌توانند تقسیم بشوند. ۱- واکسن‌هایی که حاوی اجرام کشته میکرو ارگانیسم‌هاستند. این اجرام با وجودیکه قدرت تحرك و تکثیر در بدن را ندارند ولی در صورتیکه ملکولهای سطحی آنها حفظ شده باشند قادر خواهند بود که سیستم اینمنی بدن را تحریک و در نتیجه ایجاد پادتن نمایند. ۲- واکسن‌های زنده و تخفیف حدت داده شده و ضعیف شده. اجرام حاوی این واکسنها می‌توانند در بدن موجود تکثیر حاصل نموده و بدون ایجاد بیماری و با عوارض زودگذر سیستم اینمنی بدن را تحریک

نمایند. تخفیف حدت دادن بوسیله رشد میکرو ارگانیسم در شرایط نامطلوب یا میزبان غیر خودی امکان پذیر است که نتیجه آن ایجاد یک موتانت غیر بیماری‌زا می‌باشد. استفاده ژنراز ویروس آبله گاوی یک نوع استفاده از واکسن تخفیف حدت داده شده بود. استفاده دکتر سایین از میزبانهای غیر خودی برای تخفیف حدت دادن ویروس فلج کوکدکان مثل دیگری در این زمینه است. ۳. واکسن‌های حاوی توکسین‌ها. بعضی از باکتریها، مانند دیفتری و کزان در بدن با آزادسازی توکسین و مواد شیمیائی قادر به ایجاد بیماری می‌باشند. با کشت باکتری در محیط مصنوعی و استخراج توکسین وغیرفعال کردن توکسین (توکسینید) بطوری که برای بدن بی آزار بوده ولی قدرت تحریک سیستم ایمنی در آن حفظ شده باشد ایجاد واکسن می‌شود. واکسن‌های زنده چون در بدن عوامل داخل آنها تکثیر حاصل می‌نمایند بخوبی باعث تحریک سیستم ایمنی بدن می‌شوند. بدین جهت مقدار ژرم کشته در واکسن‌های کشته بایستی بحدی باشد که سیستم ایمنی را باندازه کافی مورد تحریک قرار دهد.

واکسن‌های زنده و کشته در مقایسه با هم هر کدام مزایا و معایبی را دارند. یکی از عوارض واکسن‌های زنده ایجاد موتانت متفاوت از نظر خواص آنتی‌زنی با عامل اولیه می‌باشد. برگشت به حالت اول و رجعت باصل نیز ممکن است در اثر موتانت پدید آید. یکنفر در هر ۳ میلیون افراد واکسینه فلح در اثر این پدیده به بیماری فلح دچار می‌شوند. واکسن‌های زنده را بایستی در سردهخانه مناسب نگاهداری نمود. واکسن‌های زنده و کشته هر دو ممکن است به عوامل ناخواسته آلوده شده و عوارض نامطلوبی را بی آمد داشته باشند. بنابراین تحقیقات برای تهیه واکسن مطمئن‌تر و بی خطرتر مرتبا در حال انجام است. یکی از روشهای جدید تولید واکسن استفاده از Sub unit می‌باشد. ساب یونیت براساس استفاده تکه و قسمتی از ویروس یا باکتری می‌باشد. این کار برای تهیه واکسن سیاه‌سرمه، وبا و حصبه در حال انجام است و شامل خالص سازی پروتئین یا قسمتی از باکتری می‌باشد و هدف تحریک سیستم ایمنی بدن در مقابل قسمت خاصی از باکتری با حذف قسمتهای دیگر باکتری که احتمالاً وجودشان عوارض نامطلوبی را نیز سبب می‌شوند. بیشتر ملکولهایی که یک باکتری مهاجم را می‌سازند می‌توانند سیستم ایمنی را تحریک نموده و ایجاد پادتن ایمنی دارند. این پروتئین یا حتی قسمت کوچکی از این پروتئین مشمول تحریک سیستم ایمنی برای ایجاد پادتن آن پادتنی است که موجود را در مقابل هجوم عوامل بیماری‌زا مصون نگاه میدارد. این قسمتهای کوچک آنتی‌زن ایپوپتیپ (epitope) نامیده می‌شوند. ایپوپتیپ می‌تواند یک رشته از آمینو اسیدها باشد یا مجموعه‌ای از رشته‌های آمینو اسید باشند. وقتی زنی که حاوی اطلاعات لازم برای ساخت این چنین پروتئین باشد شناخته شود کار ساخت آن فراهم می‌شود. اگر پروتئین خیلی ساده باشد شاید بتوان آنرا مصنوعاً و بروش شیمیائی ساخت. همچنین می‌توان زن مورد نظر را وارد سیستم ژنتیکی مخمر یا باکتری یا سلولهای

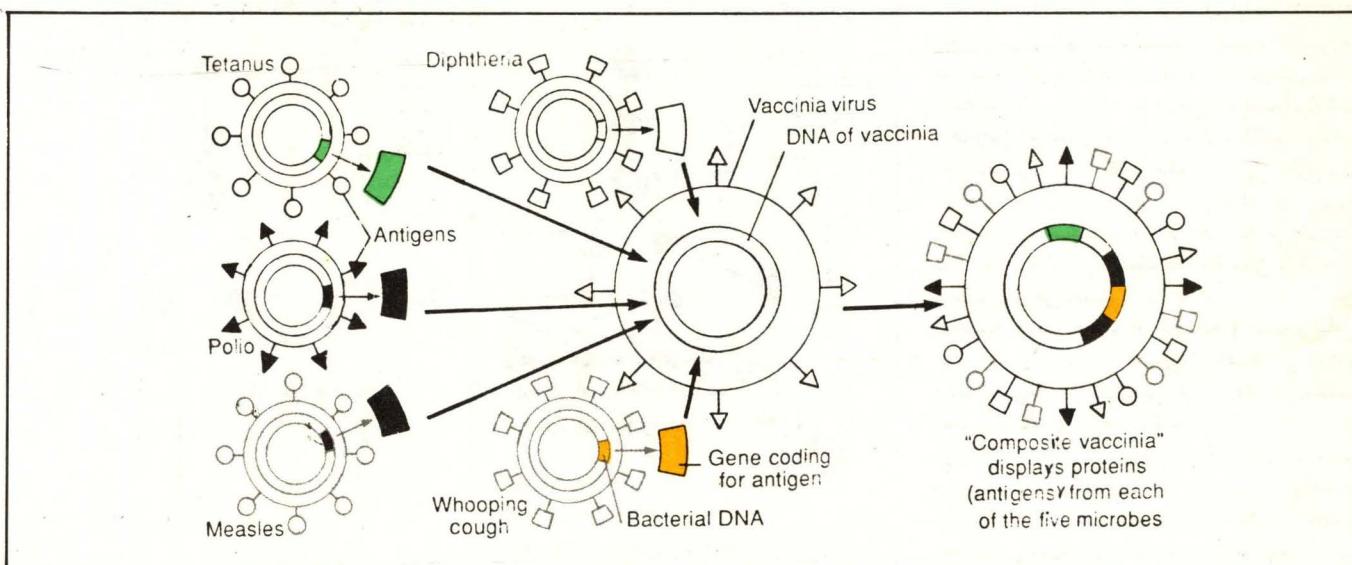

واکسیناسیون علیه باکتریها و ویروسها با تمام مشکلاتی که شرح آن گذشت تاکنون نسبتاً با موفقیت همراه بوده است ولی این کار در مبارزه علیه بیماریهای کرمی یا پرتوژنی هنوز بطور عموم موفق نبوده است. یکی از اشکالات کار وجود این توبهای آنتی زنی متعدد در سطح این عوامل می باشد که ممکن است با سطحیهای مختلف دارند که هر کدام را سروتیپ در می نامند. پادتن بر ضد یک سروتیپ برای سروتیپ های از پارازیت ها قادرند که پوششی بدور خود فراهم کنند دیگر موثر نیست. بنابراین واکسن باستی حاوی تمام که از شناسائی سیستم اینمنی مصون بمانند.

سویه های تخفیف حدت داده شده استفاده برد بطور مثال می توان ژن خاصی از باکتری عامل تقویت دار بطریقی از بین برد که باکتری قادر به تکثیر نباشد بنابراین برای مبارزه با بعضی از بیماریها که واکسن مناسبی علیه آنها ساخته است راهی باز نمود. بسیاری از باکتری ها یا ویروس های بیماری زا سویه های متفاوتی دارند که هر کدام را سروتیپ در ویروس یا باکتری کامل کمتر سیستم اینمنی را تحیریک می کند. یکی از راههایی که این مشکل را حل می کند

پستانداران نمود و همچنانکه این سلولها رشد می کنند آن پروتئین هم ساخته می شود متعاقباً می توان پروتئین مورد نظر را جدا و تخلیص نمود و این روشی است که برای ساختن واکسن هیاتیت بطریقه مهندسی ژنتیک و با استفاده از سلول مخمر از آن استفاده می شود.

در بعضی موارد متوجه شده اند پروتئینی که بدین طریق ساخته می شود در مقایسه با پروتئین موجود در واکسن یا باکتری کامل کمتر سیستم اینمنی را تحیریک می کند. یکی از راههایی که این مشکل را حل می کند

یکی از کارهای مهم در این زمینه فعلاً ساختن واکسن علیه عواملی که ایجاد نقصان سیستم اینمنی را می نمایند مانند ویروس AIDS می باشد. ولی یکی از مشکلات در راه انجام این کار اینست که ایجاد پادتن در مقابل HIV باعث جلوگیری از بروز بیماری AIDS یا در مقابل HIV نمی شود و چون HIV یک کپی از سیستم ژنتیکی خود را وارد DNA سلول انسان می کند بایستی واکسن خاصیت ممانته کننده اولیه را داشته باشد. واکستهای موجود قادر بگاهش عوارض بیماری هستند نه قطع کامل آن. بنابراین بایستی روشهای خاصی برای تهیه چنین واکسنی ابداع نمود.

سروتیپ ها باشد. اگر تعداد این سروتیپ ها کم باشد مثلاً در بیماری فلج مشکلی ایجاد نمی شود ولی اگر این عوامل پروتئین را ساخته و مخصوصه آن در سطح جدار خارجیشان نمودار می شود و بنابر این براحتی می توانند مورد تحیریک پذیری کامل سیستم اینمنی واقع شوند. در یک باکتری یا ویروس میتوان پروتئین های چندی را وارد نمود و بنابر این عاملی بوجود آورده که بتواند در آن واحد تحیریک کننده سیستم اینمنی علیه چند پروتئین از چند عامل بیماری بوده و در نتیجه با ورود آن به بدن کار واکسن چندتائی را انجام دهد.

از روش مهندسی ژنتیک می توان در ساختن این است که ژن را وارد یک ویروس (ویروس آبله گاوی) یا باکتری (سامونلا - اشریشیاکلی) می نمایند. این پروتئین را ساخته و مخصوصه آن در سطح جدار خارجیشان نمودار می شود و بنابر این براحتی می توانند مورد تحیریک پذیری کامل سیستم اینمنی واقع شوند. در یک باکتری یا ویروس میتوان پروتئین های چندی را وارد نمود و بنابر این عاملی بوجود آورده که بتواند در آن واحد تحیریک کننده سیستم اینمنی علیه چند پروتئین از چند عامل بیماری بوده و در نتیجه با ورود آن به بدن کار واکسن چندتائی را انجام دهد.

از روش مهندسی ژنتیک می توان در ساختن

کنفرانس های میکروبی

7-12 Sept. 1992: Trinidad 5th International Conference on Apiculture In Tropical Climates. (Nicola Bradbear, Conference Steering Committee IBRA, 18 North Road, Cardiff CF14 DY, U.K.)

10- 13 Sep. 1992: SPACE 1992, Rennes, France. Contact: SPACE, Siege Administratif, 111 bd de-Latter-de-Tassigny, B.P. 1339-35013 Rennes Cedex, France. Tel: +33 99 338110. Fax: +3399 338109.

13- 20 Sep. 1992: I.E.C. Conference, Saint-Malo, Brittany, France. Contact: Secretariat I.E.C. Conference, 10 bd des Trente, 56800 Ploërmel, France. Tel: +3397520351. Fax: +33977 42809

15- 17 Sep. 1992: International Symposium, Salmonella and Salmonellosis , Ploufragan/Saint Brieuc, France. Contact: Secretariat, BP 53, 22440 Ploufragan, France. Tel: +33 9061 6222; Fax: +33 9601 6223, Telex: 950743 F.

20- 24 Sep. 1992: XIX World's Poultry Congress, Amsterdam, The Netherlands. Contact: XIX World's Poultry Congress, C/O RIA organisatie Bureau, Amsterdam bv, Europaplein 12, 1078 GZ, Amsterdam, NL.

21- 25 Sep. 1992: 1st World Congress of Criollas and Native Races, Zafra, Spain. Contact: Dr. D.Miguel Angel APARICIO TOVAR, Univ. of Veterinary Science, Extremadura University, Apartado 643, 10071 Cáceres, Spain. Tel: +34 27257100. Fax: +3427257110.

23- 26 Sep. 1992: VIV EUROPE 1992, International Trade fair on Intensive Animal Production. Utrecht, NL. Contact: VIV Secretariat, Royal Netherlands Industries Fair. P.O.Box 8500, 3503 RM Utrecht, NL.

12-16 Oct. 1992: Beijing, China. Laboratory Animal Science Iclas Regional Symposium. (Lu Yaozeng, Chinese Association for Laboratory Animal Science, 9 Dong Dam San Tiao, 100730, Beijing, China)

22- 25 June 1993: DLG European Exhibition for livestock Production & Management, Hannover Fairgrounds, Germany. Contact: DLG. Zimmerweg 16, W- 6000 Frankfurt am Main I, Germany Tel: (0) 69/7 1680: Fax: (0) 69 724 1554.

تولید واکسن برای بیماریهایی که فعلًا واکسن موثری علیه آنها وجود ندارد قلم بعدی می‌باشد برطبق اطلاعات WHO زندگی ۸ میلیون کودک را هر ساله می‌توان با این کار نجات داد. واکسن‌های جدیدی که باید ساخته شوند عبارت است از AIDS - هپاتیت A-E - منزیت‌های مننگوکوکی - پنوموکوکی - انواع اسهالهای مانند اسهالهای با عامل Rota - تیفوئید - بیماریهای ویروسی که ایجاد سرطان می‌کنند (پاپیلوما ایجاد سرطان گردنی می‌کند).

یکی از اهداف درازمدت WHO ساخت واکسن چندتائی است. این کار می‌تواند بدرو طریق انجام شود. یکی بصورت میکروپکسلهایی که محاویات آنها بتائی و بتدریج خارج شود و با این کار تزریق چند دفعه و بوستر نیز عملی می‌گردد. طریق دیگر سوار کردن کدهای ژنتیکی بر روی عوامل واکسن آبله یا فلچ که علاوه بر واکسیناسیون علیه این بیماریها واکسیناسیون عليه دیگر بیماریها نیز عملی می‌گردد. جدا از اشکالات تکنیکی واکسن‌های جدید مخابرات سنگین تولید چنین واکستهایی باستی مدنظر باشد. از طرفی این گونه واکسنهای چون بیشتر باستی در ممالک فقری جهان سوم مصرف شوند جاذبه چندانی برای ساخت آنها در کمپانیهای بزرگ واکسن سازی وجود ندارد. چون این ممالک قدرت خردی واکسنهای گران قیمت را ندارند خرج ارائه یک واکسن جدید بین ۱۰-۵ میلیون پوند است و WHO امیدوار است با جمع آوری پول بیشتری به حل این مشکل فائق آید. □

منابع مورد استفاده:

1. Fenner, F. [etal.] (1987): Veterinary Virology, Academic Press
2. Gamlin, L.; The Human Immune System; (1988): New Scientist (117) N.1603, Inside Science N.7
3. Gamlin, L.; The Human Immune System; (1988): New Scientist (117) N.1605, Inside Science N.8
4. Govan, A.T. [etal.] (1983): Pathology, Longman
5. Kedzierski, M.; Vaccine and Immunization; (1992): New Scientist (133) N.1807, Inside Science N.53

اصلاحیه

پاراگراف مقابل آخر سوتون دوم صفحه ۶۴ شماره ۱۴ این نشریه بشرح زیر تصحیح میگردد: میزان تولید گوشت قرمز در سال ۱۳۶۷ نزدیک به ۷۴ هزار تن و گوشت سفیدمرغ ۲۳ هزار تن و تخم مرغ ۲۳/۵ هزار تن و شیر ۵۲۲ هزار تن می‌باشد.

در مبارزه با بیماریها فقط داشتن یک واکسن خوب کافی نمی‌باشد بلکه آموزش صحیح بهداشتی نیز لازم است. باستی اهمیت واکسیناسیون برهمگان محجز گردد. واکسیناسیون فقط یک فرد را واکسینه نمی‌نماید بلکه جامعه را نیز بطور غیرمیستقیم واکسینه می‌کند. واکسیناسیون تعداد میزانهایی که میتواند پذیرای عوامل بیماری را باشد را کاهش می‌دهد و هرچه دامنه واکسیناسیون گستردگر گردد و افراد غیر این کاهش یافته بنابراین میزانی برای حفظ عامل بیماری را باقی نمی‌ماند. همینقدر که باین مرحله نزدیک شویم بیماری غیرمعمول میشود و بعلت اینکه عامل بیماری خصوصیات اصلی بیماری را نیز خود را از دست می‌دهد خطر بیماری از خطر واکسیناسیون کمتر می‌شود. در سال ۱۹۵۰ در حدود یک نفر از هر هزار نفر در اروپا و آمریکا به بیماری فلج مبتلا می‌شد و یک نفر از هر ۴ نفر مبتلا فلج می‌شد. در امریکا سالی ۲۰۰۰ مورد ازجنین مواردی گزارش می‌شد. واکسن فلج در اوائل سال ۱۹۶۰ رایج گردید و آمار مبتلایان به فلج در سال ۱۹۸۱ به ۶ نفر رسید. حال که تعداد مبتلایان فوق العاده کم است خطر واکسیناسیون که ابتلاء تعداد ۲-۱ نفر در میلیون افراد واکسینه به بیماری را در بر دارد بخوبی مشخص می‌شود ولی با این حال واکسیناسیون باستی تا ریشه کنی کامل بیماری ادامه پیدا کند. چون کاهش اینمی در جامعه ممکن است باعث بروز مجدد اپیدمی گردد. سازمان بهداشت جهانی در نظر دارد که بیماری فلج را تا سال ۲۰۰۰ از جهان ریشه کند. چون ویروس فلح فقط در بدن انسان رشد و تکثیر می‌نماید وقی که هیچ بیمار فلچی برای سه سال متولی نباشد هیچ ویروس فلچی هم نخواهد بود. اگر چنین کاری عملی شود درآمد ذخیره مخابرات واکسیناسیون هم زیاد خواهد بود چون در امریکا سالی ۶۰ میلیون پوند خرج واکسیناسیون فلح می‌شود. در انگلستان گزارش هایی از عوارض بعد از واکسیناسیون و عوارض مغزی در افرادی که واکسن سیاه‌سرفه (جاوی نام پیکره باکتری) را تزریق کرده بودند وجود دارد. با این پیش آمد تعدادی از افراد از تزریق واکسن امتناع کردند و این امر سبب بروز همه‌گیریهایی شد و از آنجاییکه خطر مرگ و میر و عوارض در این بیماری در غیر واکسینه ها در مقایسه با واکسینه ها ۱۰ هزار برابر بیشتر است یک واکسن Sub unit ساخته شده است که اگرآزمایشها، بی ضرری کامل این واکسن جدید را تائید نمایند بزودی جای واکسن با پیکره کامل را خواهد گرفت.

راه آینده چیست؟

باستی واکسن را جهت آنها که نیاز دارند تهیه و تدارکات لازم را برای در دسترس قرار دادن واکسن مطلوب برای آنها فراهم آورده باشند آمار WHO بجههایی که از مادران اینم بدنی می‌آیند در جهان سوم از میزان ۰.۵٪ در سال ۱۹۷۰ به میزان ۰.۷٪ در سال جاری رسیده‌اند. با وجود این هر روز ۸۰۰۰ کودک بعلت ابتلاء به بیماریهایی که علیه آنها واکسن است (سیاه سرفه - فلح، سرخک، سل، دیفتری و کزان) تلف می‌شوند. طبق حدس WHO هنوز ۵۰ میلیون کودک غیر واکسینه وجود دارند.